

Zwaarbeveiligde restauratieklus

Met het voortschrijden van de tijd verdampde zijn bekendheid. Toch staat er op het Lange Voorhout nog altijd een gedenkteken voor de in 1862 overleden hertog van Saxe-Weimar-Eisenach. Hij was een gevierd militair die meehielp om bij Waterloo Napoleon te verslaan. Het monument wordt nu gerestaureerd.

door
Danny Verbaan

DEN HAAG | De plannen voor het opknappen van de gedenkzuil voor Karl Bernhard van Saxe-Weimar-Eisenach (1792 - 1862) moesten van tevoren uitvoerig worden doorgenomen met de politie. Hoofdd commissaris Bouman heeft zich er zelfs persoonlijk over gebogen, net zoals ook burgemeester Deetman en hoofdofficier van justitie Moraal dat

hebben gedaan.

Alleen al om deze reden kan het restauratieproject uniek worden genoemd. Toch zullen degenen die de locatie van het negentiende-eeuwse monument kennen meteen begrijpen waarom de voorbereiding zoveel voeten in de aarde heeft gehad: het staat op het Lange Voorhout, vlak voor de Amerikaanse ambassade - inmiddels de zwaarst beveiligde burcht van Den Haag. De mensen die bij de klus worden ingezet, zijn daarom van tevoren 'gescreend', bevestigt een woordvoerder van de gemeentelijke afdeling Cultuur. Ook de metershoge witte tent die de erezuil sinds enige tijd aan het zicht onttrekt, blijkt aan allerlei voorschriften te zijn onderworpen. Die hebben onder meer betrekking op de verlichting, de afmetingen van het zeil en dus de mate waarin hij is ingepakt. "Bepaalde dingen moeten zichtbaar blijven voor de bewaking", aldus de zegsman van het stad-

huis, "anders zou je er bijvoorbeeld verdacht materiaal achter kunnen verbergen. Voor dit soort ongewenste zaken moet bovendien het terrein altijd goed zijn afgesloten." Het monument dateert van 1866 en is opgericht voor de toen vier jaar eerder overleden hertog van Saxe-Weimar-Eisenach. Hij stond bekend als een gevierd militair en vocht in 1815 tijdens de Slag bij Waterloo mee aan de zijde van de Nederlandse troepen; deze maakten deel uit van de internationale legermacht die Napoleon Bonaparte de genadeklap toebrengt. In 1848 werd Karl Bernhard benoemd tot commandant van het Nederlands-Indisch Leger. En bijna een halve eeuw later besloot het Haagse stadsbestuur een straat naar hem te vernoemen: de Weimarstraat. De hertog had een reputatie hoog te houden, blijkt bijvoorbeeld uit de tekst op het monument. Een 'moedig en beleidvol krijgsman' is de omschrijving waarmee hij wordt aangeduid, 'Nederland on-

wankelbaar getrouw'.

In januari is een begin gemaakt met het onderhoud van de zuil. De zwakke plekken in het steen worden opgeknapt en ook is de ongeveer drie meter hoge bronzen bekroning van het gedenkteken getakeld. Het object omvat een bonte, aaneengesmede verzameling attributen die met 's mans krijgshaftige verleden te maken hebben, zoals sabels, geweren, een Hollandse leeuw, een lauwerkrans en enkele vlaggen van militaire eenheden. De kolos bevindt zich tijdelijk bij bronsgieterij Binder in Haarlem, het ambachtelijke bedrijf dat vorig jaar ook de beelden van Plein 1813 onderhanden nam. "Het brons was vervuild en zwart uitgeslagen", meldt medewerker John Hirs. "Maar nu is alles opgeknapt en staat het er weer heel leuk bij." Wanneer het gevaarte terugkeert naar Den Haag, staat nog niet vast. Wél zeker is, dat de restauratie op 1 april zal zijn voltooid.